

ת"פ 30541/05/21 - מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז נגד מחמד טהה, אמיר סרפנדי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 30541-05-21 מדינת ישראל נ' טהה
ת"פ 30532-05-21 מדינת ישראל נ' סרפנדי

בפני בעניין:	כבוד השופט, נשיא מנחם מזרחי המאשימה:	מדינת ישראל פרקליטות מחוז מרכז ע"י ב"כ עוה"ד ליאורה קומחה
נגד		
הנאשמים:	מחמד טהה אמיר סרפנדי ע"י ב"כ עוה"ד שוקרי אבו טביך וחי אוזן	

גזר-דין

א. כתבי-האישום:

הנאשמים הורשעו בעקבות הודאתם, כל אחד בכתב-אישום נפרד, כדלקמן:

נאשם 1 בעבירות של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 274 (1) + (2) + 25 לחוק הנ"ל.

בתאריך 10.5.21, על רקע אירועי חודשי מאי 2021, המתוארים בעובדות 1 ו - 2, ברמלה, במהלך התקהלות מתפרעים שידו אבנים לעבר השוטרים, בה השתתף הנאשם 1, יידה הנאשם 1 אבנים לעבר אנשי משטרה ממרחק של כ - 30 - 40 מטרים ונמלט מהמקום עד למעצרו.

נאשם 2 בעבירות של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 274 (1) + (2) לחוק הנ"ל והתנגדות למעצר לפי סעיף 47א לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) תשכ"ט - 1969.

בתאריך 11.5.21, על רקע האירועים דלעיל, יידה הנאשם 2 אבן לכיוון השוטרים. לאחר מכן, הבחינו בו שוטרים וביקשו לעצור אותו. הנאשם 2 ניגש אל אחד השוטרים, צעק לעברו, ריסס את פניו באמצעות גז מדמיע מטווח קצר והחל בבריחה. בהמשך, במהלך המעצר, התנגד הנאשם 2 למעצרו בכך שהניף את ידיו באוויר ובעט לעבר השוטרים.

במעמד ההודאה וההרשעה הסכימה המאשימה להגביל את עצמה בטיעוניה ל - 11 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נלווית.

ב. מתחם ענישה:

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לשני האירועים המתוארים בכל אחד מכתבי האישום נע בין שישה חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נלווית.

יצוין, כי המאשימה בטיעוניה הציעה לקבוע מתחמי ענישה שבין 8 - 24 חודשי מאסר לנאשם 1 ו- 10 - 28 חודשי מאסר לנאשם 2. ואולם, עיון בפסיקה שונה מלמד, כי המאשימה אינה מציגה עמדה אחידה בטיעוניה אלו לקביעת מתחם ענישה. רק לצורך הדוגמא, אפנה אל גזר הדין הבא - שעובדותיו דומות - ת"פ (ב"ש) 37455-05-21 מדינת ישראל נגד בונקר - 2.5.23 - תחילה אפנה אל העובדות ואחר אל מתחם הענישה אשר המאשימה טענה לו:

אפנה בעניין קביעת המתחם אל פסק-הדין הבאים בשינויים המחויבים:

רע"פ 4770/18 **הדרה נגד מדינת ישראל** (12.7.18): הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות בכך **שיידה אבן לעבר שוטר** שנכח במקום על מנת לשמור על הסדר ונתפס לאחר מרדף, צעיר, נעדר עבר פלילי, התקבלה שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ 7202-06-21 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד קרינאווי** (18.12.22): הנאשם הורשע בכתב-אישום מתוקן שבמסגרתו **יידה אבנים מספר פעמים**, באירועים שונים בו ביום, על כוחות הביטחון ברקע לאותן התפרעויות, ללא עבר פלילי, תסקיר חיובי **נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל, אך עיון בכתב-האישום המתוקן מלמד על התרחשות חוזרת חמורה הרבה יותר** מן המתואר בשני כתבי-האישום שלפניי (סעיפים 4, 7, 9 לכתב-האישום המתוקן). בנוסף, אפנה אל מספר פסקי-דין שאוזכרו בגזר דינו של בית-המשפט המחוזי המכבד (עמודים 7 - 8).

עפ"ג 26975-04-22 (חיפה) **מדינת ישראל נגד שמוך** (12.5.22): במסגרת התפרעות דומה בה השתתף הנאשם, הוא יידה אבנים לעבר שוטרים. במועד נוסף שוב נטל חלק בהתקהלות דומה, יידה אבנים, ובקבוקי זכוכית, כאשר

אחרים עושים מעשים דומים ואף מטילים בקבוקי תבערה, נדון ל - 7 חודשי מאסר בפועל, אך בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי נכון היה להחמיר בענישה אלמלא סיים לרצות את עונשו.

עפ"ג 43417-02-16 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל נגד אבו רנב** (20.3.16): במסגרת התפרעות, שבמסגרתה הציתו אחרים צמיגים ויידו אבנים לעבר שוטרים, הנאשם יידה אבנים לעבר שוטרים, צעיר כבן 18.5, בעל עבר פלילי, נדון ל - 9 חודש מאסר בפועל.

ייאמר, כי הצדדים הציגו לבית-המשפט פסיקה נוספת, אולם נוכח עובדות כתב-האישום המצומצמות **הבאתי לעיל רק את המקרים בעלי הדמיון למקרו.**

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת העבירות:

הנאשמים ביצעו עבירות חמורות ביותר, המחייבות להטיל עליהם, כל אחד כפי חלקו, ענישה גמולית, בעלת משקל של ממש, אשר תרתיע אותם מלשוב ולבצע מעשים דומים ותרתיע את הרבים, בין השאר, בהינתן רקע כמתואר בחלקים הכלליים של העובדות.

מעבר לחומרה הנודעת לעבירות המסכנות את כוחות הביטחון יש להכביד את היד העונשית, כאשר עבריינות שכזו מבוצעת על רקע ההתפרעות הכללית המתוארת, בעוד שאנשים רבים מציפים את הרחובות, מסכנים את כוחות הביטחון את האזרחים ומשתקים את פעילותה של המדינה.

יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש בחומרת המעשים, חלקו של נאשם 1 נקודתי - יידו אבנים מן המרחק ולמרבה המזל איש מכוחות הביטחון לא נפגע. מנגד, חלקו של נאשם 2 משמעותי יותר, משום שהוא גם יידה אבנים וגם תקף שוטר בכך שריסס גז מדמיע אל תוך עינו (ראו תמונת עינו הפגועה - במ/2).

(2). עבר פלילי והעדרו:

לחובת נאשם 1 עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות (במ/1) בעבירות מס ורכוש, אך מבלי להקל ראש, אין לומר כי עומד בפניי אדם בעל גיליון רישום פלילי המלמד כי דרכו דרך עבריינות אלימה. בשנת 2018 הוא נדון ל - 18 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות מיסים.

מנגד, **נאשם 2 נעדר כל עבר פלילי.**

(3). תסקירים:

התסקיר של נאשם 1 מציג את תולדות חייו, מסר נתון אודות מותו המפתיע של אביו, אשר טלטל אותו רגשית והוביל למשבר כלכלי, הוא הביע חרטה על המעשה, הוא בעל רצון לשיקום וההמלצה היא להטיל על נאשם 1 עונש בדרך של עבודות שירות.

התסקיר של נאשם 2 מציג את תולדות חייו, לימד כי הוא לוקח אחריות על המעשה, הגם שהתקשה למסור הסברים כיצד נגרר לטענתו לאירוע, מסר הסברים מתרצים שונים ביחס למעשיו (עמוד 2 פסקה שנייה), הרושם הוא כי הוא מצמצם מחומרת המעשים, "רואה עצמו כקורבן באירוע העבירה", הביע מוטיבציה לקשר עם שירות המבחן ולשיקום, ההערכה היא שהטלת מאסר בפועל תדרדר את מצבו ויש לבכר ענישה בדרך של עבודות שירות.

(4). כלל אחידות הענישה:

כלל ידוע הוא שעל בית-המשפט לבחון את עונשיהם של אחרים אשר ביצעו מעשים דומים, במסגרת אותה פרשה או אותם אירועים, כאחד השיקולים הצריכים לעניין.

במסגרת פרשה זו, ביחס לנאשם יונס אבו חובזי, **הסכימה המאשימה לעונש של - 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.**

בהתאם לאותו כתב-האישום שבו הורשע בעקבות הודאתו, בתאריך 10.5.21, ברמלה, במסגרת **אותה התקלות פרועה, כשפניו רעולות ידה אבן לעבר אנשי משטרה והחל להימלט עד שנעצר.**

עובדות כתב-האישום של יונס אבו חובזי **זהות** לעובדות נאשם 1 (במ/4).

איני מקבל את אבחנת המאשימה בטיעוניה (עמוד 15 שורה 2), כי ההסדר נבע משום קשיים ראייתיים משום **שעניין זה לא נטעם במעמד הצגת ההסדר.**

בנוסף, לא מצאתי אבחנה כה מבדלת בין גילו של יונס - יליד 2003 לגילם של הנאשמים דכאן - נאשם 1 יליד 1996 - נאשם 2 - יליד 1991.

על כן, לא מצאתי כיצד לאבחן באופן כה משמעותי את עניינו מעניינם של הנאשמים דכאן, כפי שביקשה המאשימה.

(5). שיקולים מקלים:

נאשם 1, יליד 1996, נשוי, אב לארבעה ילדים, עובד לפרנסתו בעיריית לוד (במ/4).

נאשם 2, יליד 1991, נשוי, אב לשני ילדים, אשתו בחודשי הריונה, הוא מפרנס את משפחתו ועובד כנהג אוטובוס בחברת "קווים" לפרנסתו (במ/6).

במילותיו האחרונות הביע הנאשם צער, חרטה ושאיפות לשיקום חייו.

שני הנאשמים הורשעו בעקבות הודאתם ובדרך זו חסכו זמן ציבורי ניכר.

נאשם 1 היה עצור מתאריך 10.5.21 ועד 30.6.21 ולאחר מכן שוחרר למעצר בית ולתנאים מגבילים שונים.

נאשם 2 היה עצור מתאריך 10.5.21 ועד 30.6.21, ואף הוא שוחרר לאחר מכן למעצר בית ולתנאים מגבילים שונים.

האירועים המתוארים הם מאמצע שנת 2021, חלף זמן, ונמסר שמאז הנאשמים לא הסתבכו פעם נוספת בפלילים.

שקלתי נסיבות מקלות נוספות שפורטו בידי ב"כ הנאשמים, ובין השאר תמונות ודוחות רפואיים (במ/5) המתעדים את פציעתו של נאשם 1.

ד. מסקנות:

שני הנאשמים ביצעו עבריינות חמורה המחייבת להטיל עליהם ענישה מרתיעה בעלת משקל.

אכן, נאשם 1 ביצע מעשה נמוך בחומרתו ביחס למעשה הפוגעני שביצע נאשם 2, אולם מנגד לחובת נאשם 1 עבר פלילי ואילו נאשם 2 נעדר כל הרשעות.

כלומר, איני סבור שבשקלול המסוים בין הנאשמים, האבחנה בסופו של יום אינה כה מרחיקת לכת.

בנוסף, יש לזכור את עונשו המוסכם של הנאשם הנוסף בן 4 החודשים, כפי שפירטתי לעיל.

התקבלו חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות שלפיהן שני הנאשמים כשירים לבצע עבודות שירות.

אני סבור, שבהחלט ראוי היה להטיל על הנאשמים ענישה בדרך של עבודות שירות **ברף העליון**, בלא לקזז את תקופת מעצרם.

ואולם למרבה הצער, בעת מתן גזר-הדין לא עמדה עוד בתוקף הוראת החוק המאפשרת הטלת ענישה בדרך של עבודות שירות מעבר לששת החודשים - ענישה שהייתה ראויה במקרה זה, בשינויים המחויבים. אני סבור, שמשמעות הדבר אינה כי יש לתרגם דווקא את מצב הדברים המשפטי לענישה בדרך של מאסר בפועל.

נוכח המכלול דלעיל, מסקנתי היא כי יש לגזור על שני הנאשמים עונש מאסר הניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות **ברף העליון האפשרי כפי המצב החוקי בעת מתן גזר הדין**.

ד. תוצאה:

אשר על כן, אני גוזר על שני הנאשמים את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות וכל אחד מהם יתייצב בהתאם לזימונו במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז: נאשם 1 בתאריך 4.7.23 בשעה 09:00 ואילו נאשם 2 אף הוא בתאריך זה או במועד אחר שאליו יוזמן בידי הממונה (המועד שנמסר על ידי הממונה חלף).

עותק לממונה על עבודות השירות.

ב. שישה חודשי מאסר שאותם לא ירצו הנאשמים אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשעו או כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות כלפי הגוף, למעט איומים.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 60 ימים מאסר תמורתם והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.7.23 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"ה אייר תשפ"ג, 16 מאי 2023, במעמד הצדדים.